

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 10. november 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 23 (alm. del) af 14. oktober 2014

Spørgsmål

Af ”Regneprincipper og modelanvendelse i Finansministeriet”, fremgår det: ”Arbejdsudbudsvirkningen beregnes for hver person med udgangspunkt i en substitutionselasticitet på 0,04 pct. for mænd og 0,13 pct. for kvinder.” Endvidere står der: ”Arbejdsudbuddets specifikke funktionelle form er taget fra Frederiksen, Graversen og Smith, Overtime Work, Dual Job Holding and Taxation, 2001. Parametrene er skaleret, så der opnås en gennemsnitlig substitutionselasticitet på 0,1. Det vil sige, at en stigning i lønnen efter skat på 1 pct. øger den gennemsnitlige arbejdstid med 0,1 pct., jf. *Fordeling og Incitamenter 2002*” Vil ministeren foretage en tilsvarende beregning af den gennemsnitlige substitutionselasticitet inden for gruppen af topskatteydere? Ministeren bedes her tage udgangspunkt i gruppen af topskatteydere ved det regelsæt, der gælder i 2023, hvor 2012 skattereformen er fuldt indfaset. Vil ministeren på denne baggrund udfylde følgende skema, idet der skelnes mellem tilfældet, hvor effekten på skatteyderens disponible indkomst hhv. neutraliseres (kompenseret elasticitet) og ikke neutraliseres (ukompenseret elasticitet)?

Svar

Arbejdsudbudselasticiteten er et udtryk for, hvor mange procent arbejdsudbuddet ændres med, når marginallønnen efter skat ændres med én procent. Den samlede arbejdsudbudselasticitet (den ukompenserede elasticitet) er sammensat af en substitutionseffekt (den kompenserede elasticitet) og en indkomsteffekt. Substitutionseffekten beskriver afvejningen mellem fritid og arbejde ved en uændret indkomst, mens indkomsteffekten beskriver ændringen i arbejdstiden som følge af en isoleret ændring af indkomsten.

Finansministeriets beregninger tager udgangspunkt i en arbejdsudbudsfunktion for hhv. mænd og kvinder, hvor parametrene i funktionen kalibreres, så den gennemsnitlige, lønvægtede substitutionselasticitet (dvs. den kompenserede elasticitet) udgør 0,1 pct., jf. *Fordeling og incitamenter 2002, kapitel 7, Finansministeriet juni 2002* samt *Lavere skat på arbejde – Skattekommissionens forslag til skattereform, kapitel 3 bilag 1, februar 2009*. Den gennemsnitlige substitutionselasticitet er højere for kvinder end for mænd og er aftagende med størrelsen af lønindkomsten.

Den gennemsnitlige, lønvægtede substitutionselasticitet (den kompenserede arbejdsudbudselasticitet) indenfor gruppen af *topskatteydere* udgør ca. 0,07 pct. og er dermed mindre end det lønvægtede gennemsnit af de individuelle elasticiteter for hele befolkningen på 0,1 pct., *jf. tabel 1*. Omvendt udgør den gennemsnitlige substitutionselasticitet indenfor gruppen af *ikke-topskatteydere* ca. 0,11 pct., dvs. lidt mere end gennemsnittet for befolkningen. Det afspejler den egenskab ved den anvendte arbejdsudbudsfunktion, at substitutionselasticiteten er aftagende med indkomsten, *jf. også svaret på Finansudvalgets spørgsmål nr. 37 (L 201) af 25. september 2014*.

Tabel 1**Arbejdsudbudselasticiteter mv. for personer med positiv lønindkomst**

	Alle	Topskatteydere	Ikke-topskatteydere
Kompenseret elasticitet			
Arbejdsudbud (substitutionselasticitet)	0,10	0,07	0,11
Lønindkomst	0,10	0,07	0,11
Personlig indkomst	0,09	0,07	0,10
Skattepligtig indkomst	0,11	0,09	0,12
Ukompenseret elasticitet			
Arbejdsudbud (samlet elasticitet)	0,06	0,04	0,06
Lønindkomst	0,06	0,04	0,06
Personlig indkomst	0,05	0,04	0,05
Skattepligtig indkomst	0,06	0,05	0,07

Anm.: Beregningerne tager udgangspunkt i skattereglerne for 2022 (og frem) og omfatter personer med en positiv lønindkomst. De opgjorte arbejdsudbudselasticiteter viser de lønvægtede gennemsnit af de individuelle elasticiteter – inden for angivne grupper – ved en marginal ændring i lønnen efter skat. De opgjorte elasticiteter for hhv. lønindkomst, personlig indkomst og skattepligtig indkomst angiver den gennemsnitlige, procentvise ændring i det pågældende lønbegreb – inden for angivne grupper – ved en 1-procents ændring i marginal-lønnen, givet de beregnede arbejdsudbudselasticiteter.

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på 3,3 pct. af befolkningen.

De tilsvarende elasticiteter for hhv. lønindkomst, personlig indkomst og skattepligtig indkomst er beregnet med udgangspunkt i arbejdsudbudselasticiteterne for de betragtede grupper.

Med Finansministeriets sædvanlige regneprincipper indregnes udelukkende adfærdseffekter som følge af ændret arbejdsudbud. Elasticiteterne for lønindkomst er derfor identiske med arbejdsudbudselasticiteterne, når disse opgøres som de lønvægtede gennemsnit inden for de samme grupper, *jf. tabel 1*.

Elasticiteterne for hhv. personlig indkomst og skattepligtig indkomst afviger derimod fra elasticiteterne for arbejdsudbud og lønindkomst, primært fordi disse indkomstbegreber afviger fra lønindkomsten.

Personlig indkomst omfatter ud over lønindkomst (efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag) bl.a. skattepligtige indkomstoverførsler og private pensionsudbetalinger mv. Den personlige indkomst omfatter derfor nogle (typisk positive) indkomstkompener, som beregningsmæssigt ikke ændres ved en marginal ændring i arbejdsudbuddet. Den (givne) procentvise ændring i arbejdsudbuddet, som følger af en ændring i marginallønnen efter skat, fører derfor til en mindre procentvis ændring i den personlige indkomst end i lønindkomsten. Den gennemsnitlige kompenserede elasticitet for personlig indkomst udgør således ca. 0,09 pct. for hele befolkningen, *jf. tabel 1*¹.

Den skattepligtige indkomst udgør som udgangspunkt summen af den personlige indkomst og nettokapitalindkomsten fratrukket værdien af ligningsmæssige fradrag. Den skattepligtige indkomst omfatter dermed ligeledes nogle (typisk negative) indkomstkompener, som beregningsmæssigt ikke ændres ved en marginal ændring i arbejdsudbuddet. Derfor fører en ændring i marginallønnen efter skat til en i gennemsnit større procentvis ændring i den skattepligtige indkomst end i den personlige indkomst. Den gennemsnitlige kompenserede elasticitet for skattepligtig indkomst udgør således ca. 0,11 pct. for hele befolkningen, hvilket også overstiger de tilsvarende elasticiteter for arbejdsudbud og lønindkomst, *jf. tabel 1*².

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon

¹ For gruppen af topskatteydere er forskellen mellem elasticiteten for hhv. lønindkomst og personlig indkomst relativt beskeden (kan ikke aflæses med den anvendte afrunding i tabel 1). Det afspejler, at andre komponenter i den personlige indkomst end lønindkomst har relativt mindre betydning for gruppen af topskatteydere (med positiv lønindkomst) end for gruppen af ikke-topskatteydere.

² I svaret på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 748 (alm. del) af 1. september 2014 er omtalt en elasticitet for skattepligtig indkomst på 0,11 ved en ændring i marginallønnen efter skat for topskatteydere, dvs. personer med en lønindkomst over ca. 425.000 kr. Denne beregning afspejler den procentvise ændring i den samlede skattepligtige indkomst i forhold til den procentvise ændring i den samlede marginalløn (for hele befolkningen), når marginallønnen stiger med én pct. for gruppen med lønindkomst over ca. 425.000 kr..